

telse af de nærmere Former for dette Samarbejde.

- c. Forbedring af de fundamentale Regler for Eksekution af Straffedomme og Sikkerhedsforanstaltninger, som medfører Frihedsberøvelse.
- d. International Bistand til Overenskomster angaaende Hjemsendelse af Udlændinge, som er blevet udvist efter at have udstaaet Straf eller været underkastet Sikkerhedsforanstaltninger medførende Frihedsberøvelse.

Resolutionen udtaler sluttelig — uden iøvrigt at ville foregribe den fremtidige Udvikling — at Arbejdet med de ovennævnte Opgaver ikke vil kræve Oprettelse af nye Institutioner, idet den samtidig henviser Forbundet til Samarbejde med de allerede eksisterende internationale Strafferechtsorganisationer samt til i enkelte Tilfælde at nedsætte sagkyndige Komitéer til Undersøgelse af specielle Spørgsmaal.

Under den 14. Forsamling blev Spørgsmaalet paa Grundlag af Beretningen og de fra Regeringerne modtagne Udtalelser gjort til Genstand for en indgaaende Diskussion i 1. Udvalg.

Visse Delegerede, deriblandt den rumænske, var stemt for en vidtgaaende international Kodificering, idet de stærkt understregede Nødvendigheden af et Samarbejde mellem Staterne gennem en Standardisering af Midlerne til Bekæmpelse af Forbrydelser. Det var ikke Meningen gennem en Uniformering at underminere eller afskaffe Instituter, som havde deres Rod i den nationale Tradition, Tanken var blot at fjerne visse Uoverensstemmelser mellem de nationale Lovgivninger, som hæmmede det systematiske Samarbejde og ofte bidrog til internationale Forbryderes Straffrihed, i hvilken Henseende navnlig ensartede Regler for Udlevering og organiseret Samarbejde mellem de respektive Landes Politimyndigheder skønnedes af Betydning. Selv Tilhængerne af den vidtgaaende Uniformering mente dog ikke, at man for Tiden burde rette Bestræbelserne udover Forbrydelser,

som enten paa Grund af de involverede Interesser eller paa Grund af Forbrydelsesmetoden vedrører flere Nationer.

Andre Delegationer derimod var af den Anskuelse, at Forbundets Virksomhed paa dette Omraade nøje burde afgrænses og indskrænke sig til ganske enkelte Spørgsmaal, som kunde udskilles til særlig Behandling, idet en Uniformering efter deres Mening overhovedet kun var mulig mellem Lande, hvis Lovgivning baserede sig paa fælles retlige Principper, og som havde nogenlunde samme sociale Struktur og Traditioner. Overfor Tanken om at lade Forbundet beskæftige sig med de saakaldte internationale Forbrydelser paapegede man fra flere Sider Vanskelighederne ved at give en Definition af dette Begreb.

Som et Kompromis mellem de fremførte Synspunkter enedes Udvalget sluttelig om følgende Resolutionsforslag, der den 7. Oktober blev vedtaget af Forsamlingen:

Forsamlingen,

der med den største Interesse har gjort sig bekendt med den Fællesudtalelse, der er afgivet af de syv tekniske Organisationer, som Generalsekretæren har raadspurgt med Hensyn til de Former, under hvilke Folkeforbundet maatte kunne yde sin Bistand til gradvis Tilvejebringelse af Ensartethed i Strafferetten og Etablering af et Samarbejde mellem Staterne til Forhindring og Undertrykkelse af Forbrydelser (A. 7. 1933. V. — Annex);

som bemærker sig den gennem Optagelse af Repræsentanter for seks andre Organisationer stedfundne Reorganisation af Bureau international pour l'unification du droit pénal;

som konstaterer, at Forbundets Medlemmer er blevet raadspurgt om deres Stilling til den gradvise Tilvejebringelse af Ensartethed i Strafferetten og et mellemstatligt Samarbejde til Bekæmpelse af Forbrydelser, og at Flertallet af de modtagne Svar principielt udtaler sig til Fordel for et Samarbejde gennem Folkeforbundet i disse Spørgsmaal;

som konstaterer, at visse andre Regeringer er af den Opfattelse, at den eneste Fremgangsmaade til Opnaelse af værdifulde Resultater paa dette Omraade bestaar i ved given Anledning at undersøge hvert enkelt Spørgsmaal for sig til Afgørelse af, om det er af international Interesse; der anerkender Værdien af den internationale Meningsudveksling i strafferetlige Spørgsmaal indenfor de tekniske Organisationer;